

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Melodrama historicista

1 De què va? Munic, 1943. Un grup d'universitaris integrats en l'organització La Rosa Blanca, qüestionen els nazis...

2 Com va? Una recomanació, si em permeten: desconfiïn com la rata amb el gat, quan un film, obra de teatre, *best-seller*, s'empari sota el paraigua "*dels fets reals*". Tard o d'hora algú ens aixecarà la camisa. Marc Rothemund, jove director -Berlin, 1968-

, s'acull al corrent, qui sap si moda oberta amb *El hundimiento*, per recuperar una memòria, la històrica?, sempre a la fresca. Dit això, afegim-hi que el truculent relat conjuminat pel tal Rothemund s'atansa, per desgràcia, al pamflet primer, al melodrama després, sobre un

de tants capítols brutals de l'Alemanya nazi. I en carregar contra el règim del dictador Hitler -qui és el guapo que qüestiona res?-, no s'hi val a trobar matisos. Però una cosa és el referent històric i l'altra el tractament cinematogràfic. Malgrat el film hagi fet guanyar l'Os de Plata a Julia Jentsch com millor actriu i sigui un dels nomenats per als Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa 2006, el melodrama estudiantil i apostolicofamiliar és d'una

simplicitat alarmanent. Farsa benintencionada, melodramàtica, pedant, que potser ajudi els alemanys a superar traumes?

3 I va: per a progressos fossilitzats i la bona gent que no es perd cap 30 minuts.

Sophie Scholl, los últimos días

Director: Marc Rothemund. Intèrprets:
Julia Jentsch, Alexander Held,
Fabian Hinrichs, Johanna Gasatdorf.
Alemanya, 2005. 123 min. Rambla.